

Svetopisemski temelj moralne teologije

As. dr. Roman Globokar

Prenova na bibličnih temeljih

- Spodbude Cerkvenega učiteljstva
 - Enciklika: *Divino Afflante Spiritu* (1943)
 - Instrukcija: *Zgodovinska resnica evangelijev* (1964)
- Konstitucija: *Dei Verbum* (1965) – svetopisemske knjige vsebujejo Božjo besedo napisano z omejenimi človeškimi besedami v različnih zgodovinskih trenutkih

Drugi vatikanski koncil

- Odlok *Optatam Totius* 16: “Posebna skrb naj se posveti **spopolnjevanju moralne teologije**, ki naj svojo znanstveno razlago bolj zajema iz **nauka sv. pisma** in tako pojasnjuje vzvišenost **poklicanosti vernikov v Kristusu** in njihovo dolžnost, da v ljubezni **obrodijo sad** za življenje sveta.”

sensus plenior

- Hermenevtika: interaktivni proces branja, interpretacije in prilagoditve bibličnih tekstov v skupnosti verujočih
- Hermenevtični krog: bralec (predsodki) – besedilo – sprememba v bralcu v konkretni resničnosti
- Sveto besedilo – živa tradicija verske skupnosti
- “The Scriptures can always yield new and deeper meaning which may come up in new and different situations, or which are realized through ongoing study and/or reflection and meditation” (Bretzke 2004, str. 94).

Tri stopnje razumevanja

1. Osrednji pomen besedila (gledati na tekst v luči definitivnega razodetja v Jezusu Kristusu)
2. Kontekst besedila
3. Skladnost z ostalim Svetim pismom

Zgodovina uporabljanja SP v MT

- 1) Zgodnja krščanska etika
- 2) Zgodnji srednji vek
- 3) Po tridentinskem koncilu
- 4) Prenova moralne teologije